

Nov 2024, v.45

24:e söndagen efter trefaldighet Den yttersta tiden

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

ST PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Onsdag 6 november

18:00 Existens Studiecirkel för unga män. Intresserad? Hör med Pastor Carl

Torsdag 7 november

17:00-19:30 Öppen Kyrka
Kvällsträff. Soppa kl.18:00
Ingen dagträff denna vecka

Lördag 9 november

16:30 Mackfabrik och diakonivandring

Söndag 10 november

11:00 Gudstjänst

Predikan: Jenny Arnerlöf

Organist: Göran Grahn

*Bibeltexter: Amos 4:12-13,
Första Johannesbrevet 2:28-3:3,
Matteusevangeliet 24:3-14,
Psalm 39:5-8*

Obs! *Församlingsmöte efter gudstjänsten!*

VIKTIG INFORMATION

Vi söker sångare till Uppståndelsekören som sjunger i gudstjänsten på 1:a advent och 4:e advent! Om du vill vara med och sjunga på båda eller ett av dessa tillfällen är du varmt välkommen. Övning sker 20/11 och 28/11 kl.18.00 i kyrkan. Kontakta pastor Jenny för mer info.

Kontakta pastorn:

Pastor Jenny Arnerlöf
070 306 6346,
pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:
073 261 1600
diakonipastorn@stpeterskyrka.se

"En tid för hoppfullt agerande"

När jag växte upp var "Slutet är nära" ett vanligt förekommande innehåll i politisk satir. Dels var det ett sätt att bearbeta kärnvapenhotet men det var också ett sätt att ta lätt på tv-evangelister som tjänade stora summor på förkunnelse som förutspådde Jesu snara återkomst. De lovade beskydd från fasorna som väntades. Jag kände faktiskt någon som köpte en stor husbil för att kunna fly från de kommande farorna (Ja, sanningen är alltid märkligare än fiktionen). När kristna ledare blir agenter för rädsla är sekularisering förstäelig som ett försök att korrigera ett verkligt fel.

Fyrtio år senare har vi ett ännu mer sekulärt sätt att se världen. Och exemplen på ångest och hopplöshet inför kommande fasor och en slags yttersta tid verkar högre än någonsin. Vad gäller klimatet förfäras många av att så mycket hänger på oss samtidigt som vi verkar oförmögna att ändra på de sätt och i den takt som förändringarna behövs.

Vi lever med fasor i 'real time' som aldrig för. Med ett enkelt knapptryck kan vi se på andra länders yttersta tid och förödelse genom både krig och naturkatastrofer. Det verkar inte finnas någon undanflykt från detta tema för oss. Förr eller senare går ju varje människa sin personliga yttersta tid till mötes. Frågan är då, vad kan hjälpa oss att leva utan rädsla inför det mötet?

"Den yttersta tiden" var inte alltid ett ämne som väckte rädsla hos kristna. Inte heller väckte det en självbelåtenhet eller sjuklig skadeglädje över att man förväntade en räddning som andra skulle gå miste om.

De första kristna trodde att någon slags katastrof var oundviklig *och det förstärkte deras vilja att agera med ett hoppfullt engagemang*. Istället för att fly kommande katastrofer valde de att agera på meningsfulla sätt i hoppfull förväntan på Kristi återkomst. De trodde inte på sin förmåga att rädda eller förändra världen. De litade på att Herren de tjänade var där han lovade att vara: med dem fast med sin närvaro fördold hos de sjuka, de hungriga och törstiga, de hemlösa, de fängslade och i de troendes gemenskap. Kärlek till Kristus är vad som ger liv och handlingskraft till vårt hopp. När vi tror att våra livs dagar ligger i Guds händer, kan vi möta alla tider med hopp, även den yttersta tiden.

Jenny Arnerlöf

Equeniakyrkan